

Motion till riksdagen 2009/10:So341

av **Per Lodenius (c)**

Afasi

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra afasin synlig i statistiken.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur en beredskap i samhället ska se ut så att människor med kommunikativa och kognitiva funktionsnedsättningar inte hamnar utanför.

Motivering

Att inte kunna tala är inte detsamma som att inte ha något att säga! Den verkligheten lever tiotusentals svenskar i. Afasi drabbar årligen cirka 12 000 människor i Sverige. Afasi innebär att man genom skador i hjärnans talcentra har svårigheter att kommunicera via tal och skrift, men i övrigt ofta har ett opåverkat intellekt.

Att kunna kommunicera med omvärlden är ett grundläggande behov hos alla människor. I ett samhälle som vårt, som i så hög grad handlar om kommunikation, är situationen naturligtvis frustrerande för den som har afasi.

Man har inget riktigt grepp om hur många som har afasi. Man tvingas istället använda cirkasiffror när man talar om antalet personer med afasi och antalet personer som varje år drabbas av afasi. Afasin behöver göras synlig i statistiken för att man ska få ett grepp om hur rehabiliteringen behöver byggas ut. Det kommer säkerligen också att innebära att fler logopedtjänster behöver inrättas och att återkommande träningstillfällen i kommunikation behöver införas.

Samhället blir idag alltmer tillgängligt genom olika tekniska lösningar. Det innebär dock att den personliga servicen i kommuner, på vårdcentraler, hos statliga verk, banker och andra serviceinrättningar försvinner alltmer. Hos vårdcentralen behöver du uppgå ditt telefonnummer för en telefonsvarare, för

Fel! Okänt namn på

att läkaren eller en sköterska ska ringa upp senare. Att ta ut pengar i en bankomat är näst intill omöjligt för en person med svårighet att klara sifferkombinationer. Det behövs en beredskap i samhället så att människor med kommunikativa och kognitiva funktionsnedsättningar inte hamnar utanför.

Stockholm den 30 september 2009

Per Lodenius (c)